

МАЛЕНЬКА ЗІРКА ВЕЛИКОГО МАЙБУТНЬОГО

12-річний Юрій Кидун із Зарічного – звичайний хлопчина, який зовні майже нічим не відрізняється від інших своїх ровесників. Тож з першого погляду навіть не скажеш, що він – боксер, який, попри юний вік, уже досяг значних здобутків на рингу. Зокрема, у списку Юрія майже десяток блискучих перемог на різноманітних боксерських турнірах досить високого рівня і жодної поразки.

Фізичною підготовкою і спортом Юрко почав займатися ще з шести років, а привчив хлопчика до цього його батько – Юрій Данилович Кидун, колишній працівник ОВС, який завжди був і є не байдужим до спорту. – Я хотів, щоб Юрко теж рік фізично сильним і задля цього розробив йому власний графік тренувань, – розповідає Юрій Кидун-старший. – Це, насамперед, були присідання, віджимання на руках, піднімання гантелей – загалом 15-20 різних фізичних вправ. У процесі

вищого сарненського боксера до канатів, наносячи йому серію сильних ударів. А в другому раунді він вибрав мить і у стрибку (інакше мабуть не дістав) потужно пробив суперника в голову. Нокдаун, дострокова перемога і перше місце – таким щасливим для Юрія видався його дебют на цьому престижному турнірі.

Наступний бій у м. Ковель 30 жовтня 2011 року був не менш складним і престижним – відкрита першість Волинської області по кикбоксингу. Складним, насамперед, було те, що Юрій Кидун вперше виступав у доволі незвичному для нього силовому виді, де удари на рингу наносяться як руками, так і ногами. Однак, наш земляк і тут підтвердив відомий вислів: “Якщо людина талановита, то талановита у всьому. У першому відбірковому поєдинку він так само достроково здолав свого суперника у другому раунді. А через годину зійшовся у двобої з іншим – за перше місце у ваговій категорії до 44 кг. І знову переконлива перемога з рахунком 3:0! Супернику зарічненця не допоміг навіть той факт, що поєдинок обслуговував його дядько, а батько є тренером збірної Волині по кикбоксин-

Суперником Юрка на цей раз виявився боксер на 4 роки старший і на стільки ж кілограмів важчий – досвідчений боець, який гідно протистояв нашому спортсмену. Однак, перед потужними ударами Юрія Кидуна, його вмінню пробивати як правою, так і лівою руками, наполегливістю, волею до перемоги, все ж не встояв. Із розбитим, зашеним носом програв нашому земляку у другому раунді. Знову блискучий триумф і зайняте перше місце!..

Таким чином, у всіх своїх дев'ятьох професійних поєдинках, з набагато досвідченішими, старшими і важчими суперниками, Юрко отримав впевнену перемогу. Причому більшість з боїв завершив достроково – нокдауном, решту – з переконливим рахунком 3:0, не програвши жодного свого раунду. Феноменально, але це факт, підтверджений численними грамотами та кубками спортсмена, а ще відеозйомкою всіх його вражаючих поєдинків, відзнятих батьком Юрка, які ми теж мали змогу переглянути. І всі ці вагомі здобутки отримані всього за півтора року з того часу, як хлопець прийшов у секцію до Петра Собківа і почав там займатися. Тож не дивно, що юного і перспективного боксера, помітили відомі спеціалісти-професіонали, які воліли бачити його у своїх школах боксу. Зокрема, така пропозиція вже поступала від відомого фахівця з Рівного, судді міжнародної категорії, який обслуговував бій за участю такого боксера-професіонала, як Микола Валуєв. Але батьки Юрка цілком правильно вважають, що залишати дім йому ще зарано, принаймні, зараз, коли у хлопця саме формується характер.

– А як мама відноситься до Ваших занять боксом? Все-таки це – силовий вид спорту, де всяке буває... (Це запитання адресую обом: Юрку і його батьку. Оскі-

домашнім господарством – справжній хазяїн. Тож нам приємно, що перші успіхи в боксі пішли йому лише на користь..

На превеликий жаль, поряд з досягненнями та здобутками юного спортсмена є й чимало проблем, про які теж варто сказати. Зокрема, прикрим є той факт, що в більшості своїх поєдинків Юрію Кидуну довелося виступати за боксерську команду ... Любешова, за кошти якої наш земляк з батьком та тренером і мав змогу виїжджати на кількадевні виїзні турніри, проживати в гуртожитках, харчуватися тощо. І лише двічі вони зуміли поїхати на змагання за свій власний рахунок, відстоюючи честь рідного Зарічного. Однак, на невеликі статки родини Кидунів, де крім Юрка, ще троє дітей, постійно їздити – не під силу. То невже на теренах нашого району немає спонсора, який міг би підтримати яскраві починання юного і перспективного боксера, який мав би можливість так само успішно представляти не чужий, а свій район та відстоювати його честь і славу? Прикро констатувати й те, що з минулого року Юрій та інші вихованці Зарічненської секції боксу навіть не мають змоги повноцінно тренуватися у затісному приміщенні для занять

цих занять навантаження поступово збільшувались. Отак і займалися з ним помаленьку. А у 10-річному віці Юра вирішив серйозно зайнятися боксом. Його вибір я лише підтримав, оскільки мені також імпував цей вид спорту.

- Чому саме боксом? - адресую це питання вже молодшому Юрку.

- Мені завжди подобались силові види спорту, а бокс – це спорт для сильних і хоробрих людей. Тому я й обрав це заняття і у мене стало получатись. Також я завжди дивився по телевізору бої братів Кличків і мріяв стати таким знаменитим боксером, як вони, - по-дитячому щиро відповідає хлопець.

Так, з 2010 року Юрій Кидун почав ходити до Зарічненської секції боксу, котру веде тренер Петро Васильович Собків, який займається з юним спортсменом і по сьогоднішній день. Але найпершим тренером для Юрка залишається все ж його батько. Саме завдяки останньому у боксерську секцію хлопчина прийшов фізично добре підготовленим. А маючи універсальний талант – природну швидкість та неабияку ударну міць, він досить швидко набув і необхідних для боксера технічних навичок та тактику ведення бою на рингу, які йому привив і відшліфував його тренер Петро Собків. Уже в березні 2011 року на Юрка чекали і перші професійні змагання. Зокрема, перший його бій мав достатньо високий рівень – Кубок м.Сарни, куди прибуло чимало спортсменів з Рівненської та Волинської областей. На цьому турнірі так сталося, що у своїй ваговій категорії суперника зарічненцю не знайшлося, тож з дозволу тренера та батька, який завжди супроводжує сина на всіх змаганнях, на рингу Юрій зійшовся з боксером, який був важчим за нього аж на 14 кг та на 4 роки старшим. Цей нерівний бій став неабияким випробуванням для юного боксера. Проте, проявивши високу майстерність, характер та справжні бійцівські якості, Юрій уже в першому раунді почав відтісняти набагато

змовчав на моє запитання, відповідає Кидун-старший).

- Звісно, вона переживає, як і всяка мати. Але вона знає, що на кожне змагання, кожний бій Юрка я їду разом з ним і завжди поруч, а отже, що все буде добре...

- Заняття боксом, поїздки на змагання

у затишному приміщенні для занять гирьовим спортом, куди їх переселили з просторого спортзалу, що раніше знаходився в колишньому райагрохіму...

З цієї причини, Юрій Кидун більше змушений нині займатися зі своїм тренером у себе вдома, де в нього є найнеобхідніші знаряддя для тренувань: боксерські рукавички, груші тощо. Але, не дивлячись на всі ці проблеми, найближча мета Юрка – це добре виступити вже на першості України, яка відбудеться восени цього року і до якої він починає готуватись. А в подальшому хлопець хоче стати професійним боксером, таким як його кумири: брати Клички, Костя Дзю, Майк Тайсон. Це заповітна мрія Юрія. Отож, щиро бажаємо, щоб вона здійснилася.

Сергій ТИШКОВЕЦЬ

гу... Але, не зважаючи на блискучу перемогу, займатися кикбоксингом Юрко більше не захотів. "У боксі я звик вільно рухатися по рингу, а тут на ноги чіпляється спеціальне обладнання: щитки і фути, які сковують рухи ніг, - зізнається юний спортсмен. - Через це я й облишив цей вид і більше зосередився на боксі..."

Черговий свій поєдинок Юрій Кидун провів у листопаді 2011 року у м.Луцьк, де проходив відкритий Кубок Волинської області з боксу серед юнаків. Наш земляк здолав двох сильних супротивників з однаковим рахунком 3:0 і заслужено посів перше місце у своїй ваговій категорії. Далі у юного боксера були відкриті першість з боксу між КДЮСШ Зарічного та Любешова і товариська зустріч між збірними боксерськими командами Рівненської та Волинської областей, в яких він також зайняв обидва перші місця, здобувши перемогу достроково. Останній свій бій перед літніми канікулами Юрій провів 18 травня 2012 року в Сарнах, де проходила відкрита першість Рівненської області з боксу. Крім спортсменів Рівненщини участь в цих змаганнях приймали також сильні команди з Волині та Тернополя.

навчанню в школі не зважають?

- Загалом, син вчиться посередньо – і не серед відмінників, але й задніх не пасе, - каже Юрій Данилович. – Головне він знає, що без знань – нікуди. Тепер і боксери – з вищою освітою, ті ж Клички, наприклад. Отож, останнім часом і Юрко став краще вчитися. Зараз, поки не повчить уроки - на тренування не піде. Так само і на змагання може не поїхати, коли в його класі якась важлива контрольна. І це неабияк радує. До того ж він у нас не лише боксом займається, а й любить рибалити, залюбки займається

